

op i den socialdemokratiske, støttede kulturmodel.

Man siger jo, at tredje gang er lykkens gang, og det må vi så håbe, at det er her. Man startede med at etablere Kulturfonden i 1993. Den fik nogle stækkede vinger ved, at man næsten samtidig etablerede en produktionspulje, som fungerede på forsøgsbasis i 1994 og 1995 og rent faktisk tilgodeså det behov, der var for grænseoverskridende kunstneriske produktioner på det tidspunkt.

Man fandt da også ud af i Kulturfonden, at man ikke havde kørt en stringent linje, og at der rent faktisk manglede en kulturpolitisk rød tråd igennem de kulturpolitiske initiativer, man satte i værk, og det var jo en flot erkendelse at have. Derfor vurderede man pludselig, at man så ville etablere Kulturministeriets Udviklingsfond, og det skete så i 1998. Heller ikke den så ud til at svinge sig op til de store højder. Til forskel fra Kulturfonden kunne Udviklingsfonden selv iværksætte initiativer, og man mente, at dette ville være bedre.

Allerede dengang var Dansk Folkeparti skeptiske over for at vedtage en lov om Kulturministeriets Udviklingsfond, og derfor er dette nu det tredje initiativ, der har noget med den fond at gøre, og det er altså dødsstødet til samme.

Vi kan ikke i Dansk Folkeparti se, hvorfor man skal give kunstigt åndedræt til projekter, som oven i købet af fondens egen bestyrelse er blevet erklæret for vanskelige at finde og så samtidig leve op til bestyrelsens kvalitetskrav.

Hvorfor ikke erkende, at meget af det, man har subventioneret i årenes løb, har været såkaldte projekter, som faktisk ikke har haft nogen overlevelsesberettigelse? Kun fordi der har været en pose penge, har man syntes, at man kunstigt skulle holde liv i projekter, for at det skulle være spændende. Hvis de projekter havde haft en overlevelsesværdi, var de nok blevet etableret alligevel.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der ikke skal eksperimenteres for skatteborgernes penge. Der skal gøres op med den socialdemokratiske pseudokultur. Skal man på nogen måde give kulturstøtte, skal det være for at højne den danske kultur og den danske kulturarv, for at give plads til private initiativer og for at give borgerne en professionel oplevelse og ikke for, at små grupper kan optræde for hinanden i skattefinansierede projekter.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi ganske enige i regeringens betragtning, at en væsentlig del af resultaterne af Udviklingsfondens virksomhed sagtens kunne have været nået inden for rammerne af de øvrige statslige kulturtilskudsordninger. Det er ikke nye toner fra vores side.

Kl. 14.20

I Det Konservative Folkeparti stemte vi i sin tid imod oprettelsen af Kulturministeriets Udviklingsfond, ligesom vi også havde stemt imod oprettelsen af Kulturfonden.

Kulturministeriets Udviklingsfond er efter vores opfattelse et resultat af den tidligere regerings logik, som gik ud på konsekvent at etablere et nyt nævn eller råd, så snart der opstod nye udfordringer i kulturlivet og nye former for tværgående kunst.

Vi er kun glade for, at vi nu får gjort op med det system og i stedet arbejder hen mod, at nye former for kunst og kultur i fremtiden vil blive støttet i de eksisterende systemer.

Det er vigtigt at understrege, at der ikke er tale om, at vi forringer vilkårene for udvikling af dansk kulturliv. Den overordnede type af projekter, som hidtil har modtaget støtte af Kulturministeriets Udviklingsfond, vil fremover indgå i den nye struktur, som er på vej på kunststøtteområdet.

Nedlæggelsen af Udviklingsfonden er et skridt i den rigtige retning mod en styrket indsats til kunstnerne frem for til de administrative lag.

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil lige starte med at komme med et godt råd til ordføreren for Det Konservative Folkeparti. Jeg tror, at man skal være lidt varsom med at pege fingre ad, hvor mange råd og nævn der blev oprettet under den tidligere regering. Så vidt jeg erindrer, er man, i løbet af den første måned den nuværende regering har siddet, faktisk kommet med to forslag til råd og nævn, og gangen man det op, bliver det jo 24 i løbet af 1 år. Så man skal passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus.

Jeg vil sige om det her med Udviklingsfonden, at det jo er et forslag, man kan diskutere, og jeg vil tro, at jeg også selv kunne komme med eksempler på støtte til projekter, som jeg ville kunne ryste på hovedet af. Men det er jo slet ikke det, der er det afgørende.